

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
Vúmeros anteriors: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesseta 1'50.
Cuba y Puerto-Rico 2. Estranger, 2'50

COSAS D' ESPANYA

Mientras lo nostre Salvador se dispone á jugá la gran partida ab dos camaradas
y á costa del pais;

...los pobres obrers d' Andalusia s' estan morint de fam.

L' ASSAMBLEA POSSIBILISTA

ODRIAM pender peu de la reunió celebrada à Madrid pels possibilistes obedientis à la convocatòria del Sr. Morayta y fer notar l' escassa importància que ha tingut, si tractessim d' enmaranyar més l'estat de les fraccions republicanes, ja massa perturbades, perque 'ns complaguém tirant nova llenya al foc de la discordia.

L' Assamblea possibilista ha sigut un acte al qual han deixat de contribuir valiosos elements del partit que acaudillava en Castelar. Ni un sol diputat, ni un sol senador de l' actual minoria ha tingut à bé assistir. Una regió tan important com l' aragonesa s' ha abstingut d' enviar representants. L' única figura que s' ha trobat per presidir las sessions ha sigut la de D. Eusebi Corominas, director de *La Pubblicidad*.

No faré notar lo que tot això significa, tractantse de una agrupació que sempre ha tingut un gran respecte à las gerarquías.

A nosaltres ens basta saber que 'ls reunits han fet nova professió de fe republicana. En aquest punt dissenyen manifestament de la conducta incalificable de D. Emilio, empenyat ara més que mai en nutrit ab los seus amichs las filas del partit liberal de la monarquia. Los representants de l' Assamblea han dit à coro lo que individualment tenian ja manifestat.— Soch republicà—deya avants cada hú d' ells; y—som republicans—repeteixen avuy tots plegats.

¡Enhorabona!

Pero no basta això per constituir un partit, ab condicions de vida independent y propia. No es tan fàcil com sembla sustentar avuy la bandera que 'n Castelar vā desgarrar; y es mes dificil realisarho si 's considera que la política castelarina ha fracassat per complet.

Empenyarse en ser castelari à despit de 'n Castelar es perdre 'l temps miserabement.

**

No diriam això, si en l' Assamblea possibilista hagués sigut severament jutjada la conducta inicua del jefe que ha trahit als seus amichs, defraudant la confiança que per espai de tants anys tingueren en ell depositada. Res d' això s' ha fet, sino tot lo contrari. Castelar, desde l' ambigua situació en que s' ha col·locat, contará ab un núcleo de amichs dintre del camp monárquich, mentres un altre núcleo, insensible als agravis que d' ell ha rebut lo partit republicà, s' obstina en mantenir-se fidel à un home que desde l' fondo del seu cor els desprecia, per si un dia 'dignés (que no serà) rectificar novament la séva conducta y tornar voluntariament al camp de la República.

De manera que segons sembla, l' punt de mira dels possibilistes de l' Assamblea de Madrid es mes la figura desprestigiada de D. Emilio, que la mateixa causa republicana.

Un partit que diu:—Agrupemnos per lo que puga ser—en lloch de dir:—Agrupemnos per traballar activament pel triunfo de la República—tal es lo que sembla resultar de l' Assamblea.

Y es això lo que ha de satisferos?

**

Dirse republicà costa poch, y no conduceix à gran cosa. Lo important es fer de l' ofici.

Y per fer de l' ofici, la primera condició exigible es renunciar per sempre més à tota conexió material y fins platònica ab l' home funest que ha fet traïció à la causa republicana. La condició de republicà y la condició de castelarista son dos coses totalment incompatibles. La treta de D. Emilio vā ser massa grossa per que puga perdonarse ni olvidarse, mentres hi haja republicans à Espanya.

Y pretindre encarnar las esperances pel porvenir en los dolorosos y ominosos recorts de un passat que tingue per coronament la més insensata y la més burda de las apostassias, equival à crearse una situació que no te res de ayrosa ni tampoch de pràctica.

Mes clar: qui estiga ab en Castelar deu estar ab la monarquia; qui estiga ab la República no pot estar ab en Castelar.

**

L' Assamblea vā limitar-se à dir:—Som lo qu' hem sigut sempre y seguirém la conducta que sempre hem seguit.

Molt oportú hauria sigut que s' hagués aclarit un punt de la major importància. Castelar fins quan se deya republicà, solia distingir-se per l' odi implacable que professava als republicans de las demés fraccions y per las sévases earinyosas concomitancies ab los partits monárquichs.

Ara bé: al dir los de l' Assamblea que serán lo que han sigut sempre i senten que han de seguir la mateixa conducta que havia adoptat constantment lo Pontifice, avants del seu suïcidí polítich? ¿Continua-

rán aislatxs de las demés fraccions republicanes, tractantlas ab desconsideració y despreci, no volent res ab ellas, considerantlas sempre com apestadas y en cambi anirán à prestar lo seu trist apoyo als partits de la monarquia à cambi de algunes credencials y de algunas miserables actas? ¿Se avindrán à ser monárquichs ab etiqueta republicana?

Això es lo que havian de aclarir; y això no obstant es lo que hém de veure més ó menos prompte, si es cert, com diuhem, que 'n Sr. Morayta intenta presentar la séva candidatura pel districte de Sabadell. En la pràctica s' ha de evidenciar si 'l republicanisme dels possibilistes republicans es ó no es de bona lley, y està ó no exempt de tota impuresa monárquica.

**

Inútil dir quant celebrariam nosaltres que sigués pur y dessinteressat fins à poder servir à tots de consolador exemple.

Pero si tal cosa no succehis: si 'l republicanisme dels possibilistes que s' resisteixen à passar ostensiblement al camp monárquich, resultés una nova misticació, llavoras no tindriam mes remey que combatre's com als pitjors enemicxs de la causa republicana.

Perque la veritat es que baix l' aspecte de la moral política quedarián colcats à un nivell encare mes baix que aquells altres possibilistes que trayentse la careta, se'n han anat al camp monárquich.

La franquesa es sempre preferible à la hipocrisia. P. K.

MILERS de traballadors del camp que s' troben sense feyna acuden à Sanlúcar y altres pobles de Andalucia, famelichs, desesperats, passejant pel carrer la miseria y amenassant las flecas.

Las flecas: allá ahont s' hi ven lo pa qu' ells jinfelissos! no poden adquirir per saciar la fam que 'ls extenua.

Quin contrast! ¡Milers de traballadors honrats, caixent fins de un rossegó de pa y pandillas de polítichs agafats als mugróns de la vaca del pressupost, sadollantse ab la sanch del pais!

**

Y lo més trist es que 'ls que reventan de farts no 's recordan dels que s' están morint de gana.

Es à dir, sí: se'n recordan; pero sols per enviar reforsos als pobles ahont polulan los pobres que no tenen pa.

Més valdría, y fora cent vegadas més humà, que lo que 's gasta en la movilisació de la forsa pública, se invertís en sopas.

En lloch de batallóns de soldats ab las cartutxeras ben plenes de municions de guerra, lo que allá 's necessita son ranxeros y forsa carros ben plens de municions de boca.

**

Pero 'l govern ja fa temps que diu los salms al revés.

Y que 's morin alguns centenars de miserables ben poch se'n hi endona.

Lo govern deu pensar:—Quants menos serém, més riurém.

Y viva la gresca!

L' heroe de Sagunto no vol ser principe....

No saben per qué?

Senzillament porque no vol fer riure à Espanya més de lo que l' ha fetà riure fins ara.

L' heroe diu que s' contenta ab lo carinyós telègrama que van dirigirli las institucions.

Ell s' hagués contentat ab un telègrama quan va fer la cadetada de Sagunto!

La mort repentina del anarquista Nacher, detingut en la presó de Barcelona y complicat en la causa del Liceo, ha donat lloch à que la justicia manés practicar l' autopsia del cadáver, sent entregadas las vísceras al Laboratori quimich, al objecte de que las analisi y vegi si Nacher va ser envenenat.

Està vist que no tots los misteris van à la professió.

A Filipinas s' estan fent grans preparatius bélichs per emprendre una campanya activa contra 'ls moros de Mindanao.

No falta qui dubta de l' oportunitat y 'l bon èxit de aqueixa operació.

No obstant, si la cosa anés malament, sempre que-

daria un medi per arreglarla, enviant al héroe de Sagunto à tractar ab lo sultán de aquella isla.

Per tractar ab los sultans ray! D. Arseni ja hi té la mà trençada.

Ell la ma y Espanya 'l coll.

Totas las desgracias imaginables se desencadenan sobre aquest pais desventurat. La catàstrofe de Santander havia de tenir una segona part, y la tingué 'l dimecres de la setmana passada ab una nova explosió del vapor sumergit, que ha causat vintidos morts y un gran número de ferits.

Los morts son infelissos obrers que traballaven à las ordres de una Junta tècnica, nombrada pel govern. ¡Vaya quina Junta tècnica será aquesta!

La desgracia era prevista. L' eminent químich francés Mr. Turpin vā anunciarla, diuent qu' era precis procedir ab tota activitat à la extracció de la dinamita, evitant que 's desprengués d' ella la nitro-glicerina, perque en aquest cas lo perill de las explosions era imminent.

Y es tanta l' activitat que vā desplegar lo govern, que no vā pensar en procedir à l' extracció, sino quatre mesos després de la primera catàstrofe. Altres mals-de-cap tenian los sagastins, en sostenir l' equilibri del govern y en resoldre la crisis ministerial.

Si en aquest pais hi hagués justicia, lo ministeri hauria de ser obligat a celebrar los seus conciliabuls en una barcassa, anclada en las aigües, sota las quals hi ha las desferrals del *Cabo Machichaco* y la nitro-glicerina despresa de la dinamita.

Llavors sabrian lo qu' es bò.

Y ara 's prepara una nova voladura per un de aquests dies. La ciutat de Santander està consternada, y tant com consternada, indignada contra 'l govern.

Los santanderins han celebrat manifestacions públiques de protesta contra la situació fusionista y contra la companyia Ibarra, causa determinant de aquest cúmul de desgracies. La guardia-civil vā adoptar una actitud amenassadora contra 'ls manifestants, y ab una mica més s' afegeixen novas desgracies à las ocorregudas.

Fins ara à la companyia Ibarra, ningú li ha dit res, ningú s' ha cuidat d' exigirli la més mínima responsabilitat.

Y que li han d' exigir! Alguns dels individuos que en ella interessan, son personatges afiliats al partit conservador, y ja se sab que 'ls conservadors y 'ls sagastins no han nascut per mortificarse. Llops ab llops no 's mosseguejan.

Contra aquests dinamiters, contra aquests anarquistas del l' explotació despiadada 'ls governs monárquichs no tenen presons, ni saben imposarlos multas que 'ls baldin.

Els campan sempre ostentant ab lo seu nom, l'única condició que avuy prospera en aquest pais: la barra.

Ibarra.... ¡Y tanta barra!

Los ministres ja no 's barallan. Al últim han fet la pau entre ells en la qüestió d' empleos.

Ara ja no més falta que fassan la pau ab lo pais.

Y això ja es una mica més difícil.

CARTAS DE FORA.—*Trempl.*—Un feligrés que acostuma à agafar turces anà à confessar-se ab Mossen Butxacas, y aquest de primer antuvi li preguntà si estava horratxo; à lo qual respondé aquell que no, tota vegada que no havia begut mes que un petricó d' ayguardent. Ab tot y aquesta confessió, y à pesar de que diuhem que per pendre la comunió s' ha d' estar en dejú, Mossen Butxacas li donà l' hostia, ab gran escàndol de tots los que creuen lo qu' ells diuhem.—A l' iglesia s' han suspès los sermons, perque l' Ajuntament aquest any no 's presta à pagarlos: sense argua no 's molt; sense pessetas no 's predica.

** Lo Bobo de Vilafranca del Panadés continua fent de las sévases. A la menor observació dels regidors contesta sempre invablement: «Qui no li agradi que ho deixa.» Pretén que l' Ajuntament assistis en corporació à la professió de Setmana Santa en companyia dels armats, y vā tenir-se de contentar ab quatre concejals dels 16 que componen la corporació. Lo Bobo anava ab barret de gallego y americana: lo Sr. Freret ab tarot y sobre-todo embotnat de dalt à baix y ab la banda mitjà amagada com si 's donés vergonya del papé ridicul que feya; lo Sr. Pere Mús ab un frach, guants y tarot que li comprà la seva dona, la qual mentres lo vestia, com qui vesteix un ninot li deya: Farás més goig que l' arcalde eti tú. Y per últim lo Sr. Replega, vestit igual que 'l Bobo feya una cara molt llàstima, sota un barret de rialles. Y ara, davant de aquests quatre regidors y 'l capó, qui no li agradi que ho deixa.

** En un confessionari de Sitges. Lo confés pregunta à una penitent: «Ja té la butlla, vosté?—La penitent respón que la séva posició no li permet comprarla. Al arribar aquí se sent un estrépit: es que 'l confés de una revolada li ha tirat la porta de la reixa pels nassos. Lo vicari nou de Sitges en lo successiu serà coneget per Mossen Butlla.

** *Torroella de Montgrí.*—Ja no es sols Mossen Joan Petit qui brama contra 'l correspolson de *La Campana*, es Mossen Joan Grós qui 's permet fer resar pare nostres per ell perque Déu l' ilumini. Pero menos mal si 's limitessin à resar. Lo mes

abominable es que al nostre correspolcal tot sovint li envian papers inmundos ó li apedreguen les portes de casa, y Mossen Joan Grós, desde l'cubell mistich excita al arcalde á que prengui un petit empleo municipal que desempenya l'nostre correspolcal. Crech que totes aquelles coaccions contra l'exercici de una industria lícita cauen de plé dintre del Códich Penal, y no estaria de més que l's tribunals de justicia posessin á rotllo l's atreviments dels ensotanats de Torroella de Montgrí.

* * * Rubí.—Lo dia 11 del corrent lo rector convoca als fabricants y reaccionaris encarintlos la necessitat de que Rubí estiga ben representat en la pelegrinació de Roma. Res de práctic vā acordarse y la majoria dels reunits en materia d'affixar la mosca vān fet l'orni. Un sol fabricant se comprometé á costear lo viatge á un ó dos obrers de la séva fàbrica que s'prestessin á desempenyar lo ridicul paper de pelegrins. Aquest fabricant s'anomena Perico de las Pells, y es célebre per certas triguinuelas amorosas ab una dona baldada, per ser lo qui menos jornal dona als seus obrers, y per fer traballar á aquests en dia de festa, lo qual diu molt poch en pró de la séva religiositat. En la reunió citada no hi assistí un sol obrer, y si únicament dos individuos, satélites del ensotanat.

Posteriorment s'han intentat qüestacions per las fàbricas obtenint lo mes vergonyós fracàs. La fàbrica que mes ha produhit es la de las Sedas, regentada per un tal Sr. Pere, subiecte, que, segons de públich se diu es molt amich de fer favors á algunes donas del seu establiment. Recaudació obtinguda en aqueixa fàbrica: 4 pessetas y 90 céntims. Aquesta suma insignificativa dona una idea molt pobre de la fé dels 100 y pico de traballadors que vejetan en aquell ingeni.

No es lo mateix recaudar voluntariamente que acudir als foners del municipi per subvencionar monjas, frares maristas y rector. Aquest qu' es molt rich, podria renunciar á una part dels seus beneficis, y si vol realment que vagin pelegrins rubíencs á Roma, que se l's pagui.

LA EXPLOSIÓ DE LA MAGDALENA DE PARÍS

Al explotar la bomba

PUBLICIÉM avuy detalls gráfichs sobre l'explosió de una bomba ocorreguda á la porta de la iglesia de la Magdalena de París. Lo desitj de que dits detalls fossen autèntichs, ens obliga á difirer pel present número la séva publicació.

Al ocurrir l'fet l'iglesia, qu' es la més aristocràtica de la capital francesa, estava plena de gent. Al poc rato havian de comensar los exercicis quaresmals. Tot de un plegat se sentí un estrépit formidable. Hi hagué sustos y desmays dins de la iglesia y corredissas pels carrers.

Pero prompte's restablí la serenitat, y's veié que la bomba sols havia ocasionat una víctima: la del mateix dinamiter que l'havia disparada.

Aquest era jove, vestia americana de panyo blavós, pantalon fosch á quadros y camisa blanca, y calsava botines de cuyro: permanecia estès á terra, ab la cara destrossada, lo ventre obert y las mans feridas. En una cartera hi tenia l'retrato de Ravachol y alguns retalls de periódichs relatant las hassanyas anarquistas.

Segons sembla, per forsejar una de las portes d'entrada de la iglesia, deixá la perillosa bomba á terra, y no sentí possible obrir aquella porta per desconeixer lo seu mecanisme, tornà enrera pera guanyar la porta gran, y al recullir la bomba, topà ab lo cancell petantli l'projectil entre las mans. Per consegüent sigueix víctima de la séva mateixa imprudència.

Lo mort s'anomenava Desideri Joseph Pauwels: havia nascut á Courcelles (Bèlgica) l'any 1864, y l'seu nom y las séves senyals constaven en los registres de la policia, sent conegut per la exaltació ab que professava las ideas terroristas.

Havia sigut blanquer, havia traballat aixis mateix en una fàbrica de productes químichs dirigida per l'enginyer Reclús, qu' es un dels jefes anarquistas; y havia viscut algun temps á Barcelona.

Lo reconeixement del cadáver de Pauwels

Aquest últim dato patentiza una vegada més la conexió marcadament que hi ha hagut en aquests últims temps entre l's grupos dels terroristes barcelonins, ab las personalitats més compromeses del extranger.

La policia, després de numerosas investigacions, ha imaginat que l'tal Pauwels podia ser lo dinamiter que ab lo nom de Rabardí causà las explosions en las casas de despensas dels barris de Saint-Martin y del carrer de Saint-Jacques; pero la veritat es que la mutilació horrible en que quedà l'cadáver del autor del atentat de la Magdalena, no permet estableir la identitat ab la deguda exactitud.

Novas presons s'han verificatá Paris ab motiu de aquest nou atentat contra la seguretat pública. Un dels presos es lo famós Ortiz, que á pesar de no tenir ofici conegut y no saberse com se las campanejava per guanyarla la vida, al ser pres anava vestit com un verdader aristòcrata.

J. Misteris del terrorisme!

LA RECOMPENSA

O es mal conflicte l'qu' està atravesant actualment lo govern! Don Arseni torna d'Africa; la guerra de Melilla—digueme guerra—està ja acabada; la missió del general ha terminat completament... y encare no se sab de quina manera's recompençarán los seus serveys.

¡Quins apuros los dels ministres! En Sagasta diu que passa l's días tirant lo tute per las parets y meditant sobre l'assumpto. En Moret fa una setmana que no dorm, encatarinat ab lo mateix. En Lopez Dominguez ha arribat á olvidar-se dels canaris á copia de pensar en la ditxosa recompensa.

Entre l's ministres no's crusa res més que aquests mots:—¿Qué li daré?

Si n'hi hagués algun de catalá, potser fins ho cantaría.

—¿Qué li daré al senyor don Arseni? —¿qué li daré que l'hi sápigá bo?...»

Té de ser cosa qué valgu la pena; té de sé obsequi d'aquells que fan tró....

De bonas á primeras s'haivat pensat en conferirli un títul.

La idea va partir de l'Sagasta.

—Aixó—sembla que va dir l'home—vesteix d'alló més, haga la vanitat humana... y no costa un céntim. Y com que ara hem d'anar per l'economia....

Tots los demés van aprobarlo y's posaren desseguida á buscar lo títul que s'haivat de donarli.

—Duch del Gurugú? ¿Marqués de Rostrogordo? ¿Conde de la Embajada? ¿Arxiducte de la Planxa?....

—Si l'fessim príncep!—digué de cop en Sagasta, qu' en qüestió de títuls y cosas que no costin quartos es molt expléndit.

Pero en Lopez Dominguez va posarbi taps.

—Príncep, es massa—asseguran que va dir:—y ademés, si ara l'fem aixó, un altre dia que haguém de tornar á recompençar-lo per qualsevol causa ¿qué l'podrem nombrar? ¿Pare Etern suplet ó divinitat de caballeria?—

No obstant y aquesta oposició, l'idea de l'Sagasta prospere, y en Moret rebé l'encàrrec de tantejar al general per veure com s'ho pendria.

—Don Arseni—pareix que deya la carta—sabré que la present no té altra objecte que averiguar dissimuladament l'efecte que li faria á un cert embaixador, que jo coneix y vosté també, lo nombrament de príncep que se li vol concedir en pago dels seus serveys.

Lo general no va anàrsen sb gayres camàndulas: la contestació sigueix molt expressiva.

—Mil gracias, senyor Moret. ¿Títuls de príncep á n' aquesta

hora?... ¿Ab qué's menja aixó? Sápigà que soch gat vell y que

á mi no sé m'enlluerna ab diplomas ni romansos.

Davant de semblant resposta, los ministres van quedar blaus.

—Aquest home s'ha menjat la partida—deya en Sagasta.

—No está per fantasias—anyadí l'Aguilera.

—¿Qué deu volguer, donchs?—preguntá càndidament lo minstre de Marina.

—¡Un paquet de puros de deu céntims triats!—respongué riéndose don Práxedes.

Y enrahonant, enrahonant, van acabar per no pendre cap acort.

Mentre tant lo moment difícil s'acosta y'l conflicte continua en peu.

S'ha parlat d'una pila de solucions.

De contentarlo per carambola, concedint una recompensa á la séva familia.

De donarli una creu ab una petita pensió de dos mil durets l'any.

De ferli una torreta á la punts del Sidi-Guardiaix, perque va jà passarhi l's istius y si vol los hiverns y tot.

D'airecarli un monumént en qualsevol plassa poch [concorreguda].

Lo general, sense manifestar categòricament la séva opinió, sembla que s'inclina á la creueta pensionada....

En cambi l'país no s'inclina cap en lloc.

Millor dit: la nació troba qu'en aquest assumptu, la qüestió de la recompensa està ja resolta *a priori*.

¿Qué ha fet en Martínez Campos?

Lo mateix que un comissionat d'apremis ó que un viatjant de comers. Anar á Marruecos á arreglar un negoci.

Pues la solució es clara y fácil.

Qu' s'vegi lo qu' hem gastat en la campanya de Melilla; que's miri lo que l'general ha lograt cobrar; que's contin los beneficis qu' hem fet.... y que se li dongui, com á recompensa, un tant per cent de las ganancies.

¿No l'sembla just y equitatiu?

FANTÀSTICH.

LO SALVADOR DE LA HISENDA

Lo nebodet de l'Sagasta

segons lo seu oncle diu,

es un xicot molt actiu

y d'immillorable pasta.

Don Práxedes al cridarlo

li digué:—Nebot del cor,

lo nostre crèdit es mort:

¿te veus capás de salvarlo?

Y l'home ab la convicció

que dona sempre l'talent,

sense vacilá un moment

li respongué:—Si senyó.

—Donchs, anda espavilat, prenda,

cops al bulto y endavant:

desde aquest mateix instant

te faig ministre d'Hisenda.—

Lo nebod agafa l's trastos,

entra al seu despaig, pren vistas

y's posa á mirar las llistas

dels ingressos y dels gastos.

Cobros: tant, y tant y tant....

¡Bonica recaudació!

Vista per aquest cantó,

la cosa va molt brillant.

Pagos: tants milions per qui

y tants milions més per llla....

L'home s'planta á meditá,

y se'n comensa á ensopi.

Surt molt més de lo que ingressa,

lo gasto creix com la espuma,

lo pés de la deuda abruma....

¡convé arreglá aixó depressa!....

—Cóm està l'Tresor?.... Fatal....

Entre naps y xiribas,

en menos de quatres dies

s'ha gastat fins l'últim ral.

¡Mal!.... Ab lo cor plé de dol,

presa d'una febre horrenda

lo nou ministre d'Hisenda

comensa á parlar tot sol.

—Aquí—diu—per lo que veig

y per lo que ha dit el tio,

se m'encarrega d'un llo

que'm donará molt mareig.

Tení un ral y gastá un duro,

es un conflicte inaudit

que al home més aixerit

posarà en un apuro.

Si trobés unsas per moldre

ó cinquenans de repuesto,

la cosa, desde l'meu puesto

fora fàcil de resoldre.

Pero escurat lo rebost

y ab la gana que portém,

¿cómo dimontri menjaré

si ja no hi ha un pa á la post?—

De cop del geni la flama

encén lo seu front suat,

y, boig de felicitat,

se frega las mans y exclama:

—¡Ja ho tinch! ¡Idea tremenda!

¡pensament enlluernador!

¡Ah! No en va 'n dich Salvador....

FINAL DE L' OPERA BUFA: «DE MELILLA A MARRAKEIX»

Disposats à pagar

Preparats per arreglar la zona neutral

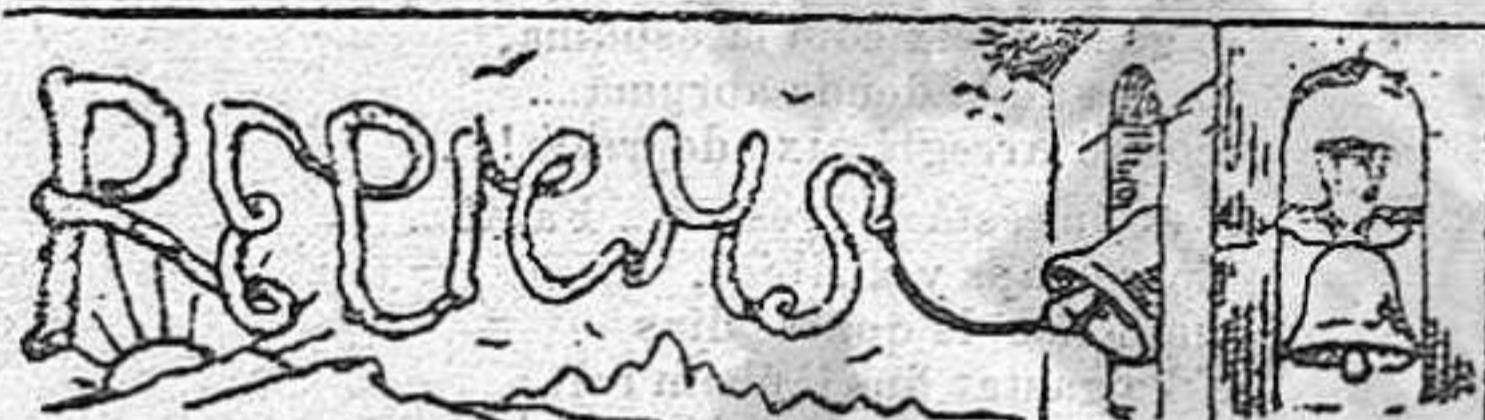

L' embajador se'n torna à Espanya d' amagat... y reventat

¡Un empréstit!... Aquí està l' admirable solució què l portentós Salvadó diu que acaba de trobà. Aquest es lo gran registre, la combinació estupenda ab la qual salva l' Hisenda lo maravellós ministre....

¿Vol di, afortunat nebot que l seu plan es acertat? ¿Ja n té la seguretat de que això ho arregla tot? Perdoni si l incomodo y l trobo un xiquet bunyol, pero, vaja.... ¡qualsevol es salvador, d' aquest modo!

C. GUMÀ.

arcade de Caldetas no vol ser menys que n Sagasta.

Si D. Práxedes nombra ministre de Hisenda á un seu nebot, l' arcade de Caldetas nombra al seu fill secretari del Ajuntament, secretari del jutjat municipal, depositari dels fons de la població, recaudador de consums, rellotger de la parroquia y encarregat del alumbrat públic.

Si més empleos hi hagués, al poble més n' hi confeiria. Lo gran què es que tot se quedí á casa.

Lo ministre Salvador, agrabit á l' Arrendataria de tabacos, qual direcció vá desempenyar avants de ser ministre, sembla que tracta de concedir-li la mar de gangas.

Al fer això s' mostra agrabit y al mateix temps molt previsor.

Uns quants anys més de cigarros dolents y tots los espanyols estarán malalts de la gorgamella.

Y per lo tant, impossibilitats en absolut de cridar contra l' govern.

A n' en Gamazo l's seus paisans han acordat regalarli una safata d' or.

Sembla mentida que fins havent passat en Gamazo pel ministeri de Hisenda, encara quedí orá Espanya per ferne una safata!

No podrà dirse qu'en Sagasta no haja procedit ab lo més exquisit cu'dado en l' elecció dels nous ministres.

Si algú, al Congrés, s' atreveix á criticarlo, podrà dir:

—Senyor Aguilera, tingui la bondat de alsarse. Y senyalant á aqueix homenàs que té una talla de uns dos metres, podrà afegir:

—Qui dirà, per la mostra, que l nou gabinet no es un ministeri d' altura?

De un periódich de Madrid:

«Al nou ministre de Hisenda li preguntaren:

—Vamos à veure: ¿vosté qu' es?.... ¿proteccionista o lliure-cambista?

»Y l Sr. Salvador va respondre:

—Ni una cosa ni altra: jo soch nebot de D. Práxedes.

Lo centro ahont se fan los traballs de organiació de la pelegrinació á Roma 's troba situat al carrer de la Cañuda, cantonada al carrer de Vertrallans.

Es aquell un local de molta historia. Durant lo periodo de la revolució hi esigué instalat lo principal club republicà.

Després de la restauració borbònica, s' convertí en sala de ball ó sigui en escòxador de raspas.

Avuy es un dels refugis dels llanuts.

Això sols pinta al viu la marxa dels temps presents, impulsats per una reacció mansa; pero no meno; pronunciada y no menos di posta á treure las ungles, així que s' comensi á veure los orelles.

Vintíun anys enrera algunes iglesias van transformar-se en clubs. No seria estrany que avuy lo célebre club del carrer de la Cañuda se transformés en iglesia.

Lo barco que ha de anar á Melilla en busca del héroe de Sagunto es l' Alfonso XII.

D' Arseni podrà dir:

—Favors ab favors se nagan: jo vaig portar á Alfonso XII y ara Alfonso XII 'm porta á mi.

No n' hi havia prou ab las creus que van concedir-se per lo de Melilla, que ara se n' ha concedit una altra tanda per lo de l' embajada.

Ni en un cementiri hi haurà més creus que sobre l' pit dels que han intervenit en aquests successos vergonyosos.

Y á pesar de tantas creus, la infelis Espanya es l' única que ha quedat verdaderament crucificada.

L' última producció d' Echegaray estrenada al tea-

tro de la Comedia de Madrid no ha agradat al públich. Aquesta obra 's titulava *La rencorosa*.

¡Qué s' hi ha de fer!

També ha sigut estrepitosament xiulat lo *rencorós* D. Emilio en lo teatro de la Comedia política d' Espanya.

A LO INSERTAT EN LO ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—Ro-ma.
- 2.ª ENDAVINALLA.—Or.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—La Fatarella.
- 4.ª TERS DE SÍLABAS.—TRAN VI A VI O LA A LA VA
- 5.ª GEROGLÍFICH.—Com més alt més Pau.

Han endavinat totas las solucions los ciutadans Pep Bullanga, un de Tarrasa y P. M. Boada; n' han endavinades 4; Dalmau de Roda y J. Redondo; 3, Un que s' espera; 2; Palitrochs y Manxiula; y 1 no més, Un rata literari y Aprendent.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans F. J., Pau Clarian, Un lector de la Campana (Pont de l' Armentera), J. Ferre, R. B., Aureneta, T. Inquill, R. Horta, F. Pura y Roelli, B. Ferro i ordill, D. F. E., J. P. P. Tulá, Un Aprendent, M. Morell C. H. R. sado, Viola Peñal y M. siega-taijas: —Lo qu' envian aquesta setmana no fa per casa.

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, L. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A. Esclaré Pou, Noy de Sans, J. Garcia Suarez, Anton dels Bigots y Dalmau de Roda: —insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciutadans J. Redondo, Un Musol M., J. T. graron, Un Graciensch, Ll. V., Nen Isidre, Ll. Guiz-n, D. Pasqual, M. Rovira y Rovira, A.